

32001L0044

L 175/17

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2001.6.28.

**A TANÁCS 2001/44/EK irányelve
(2001. június 15.)**

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból, illetve a hozzáadottérték-adókból és egyes jövedéki adókból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös jogsegélyről szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. és 94. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeit sértő és a belső piacot fenyegető csalások elterjedése miatt kialakuló veszély megelőzésére a 76/308/EGK irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott, a követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó meglévő szabályokat módosítani kell.
- (2) A belső piac keretei között a csalások által növekvő mértékben veszélyeztetett közösségi és nemzeti pénzügyi érdekeket úgy kell védeni, hogy hatékonyabban biztosítva legyen a belső piac versenyképessége és pénzügyi semlegessége.
- (3) A tagállamok pénzügyi érdekeinek és a belső piac semlegességének hatékonyabb védelme érdekében az egyes jövedelem-, illetve tőkeadókkal, valamint a biztosítási díjakra kiszabott adókkal kapcsolatos követeléseket a 76/308/EGK irányelvben előírt kölcsönös segítségnyújtás hatálya alá kell vonni.
- (4) A behajtási kérelmek tárgyát képező követelések még hatékonyabb és eredményesebb behajtásának elősegítésére a szóban forgó végrehajtást engedélyező okmányt alapvetően azon tagállam okiratának kell tekinteni, melyben a megkeresett hatóság székhelye található.
- (5) A követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtást nem lehet – bizonyos esetek kivételével – igénybe venni pénzügyi előnyök vagy eredményérdekeltség céljából, de a tagállamoknak képeseknek kell lenniük egymás között visszatérítési módokat kialakítására, amennyiben a behajtásnál valamilyen különleges probléma lép fel.
- (6) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására

vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽⁵⁾ megfelelően kell elfogadni.

- (7) Ennek megfelelően kell módosítani a 76/308/EGK irányelvet,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 76/308/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács 1976. március 15-i 76/308/EGK irányelve az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról.”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Az irányelvet minden olyan követelésre alkalmazni kell, amely a következőkre vonatkozik:

- a) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) teljes vagy részleges finanszírozási rendszerének részét képező visszatérítések, intervenciók vagy egyéb intézkedések, amelyek magukban foglalják az e tevékenységekkel kapcsolatosan behajtandó összegeket;
- b) a cukorágazat piacának közös szervezése keretében alkalmazott lefölözések és egyéb díjak;
- c) behozatali vámok;
- d) kiviteli vámok;
- e) hozzáadottérték-adó;
- f) jövedéki adó:
 - a dohánygyártmányra,
 - az alkoholra és alkoholtartalmú italokra,
 - az ásványolajra;
- g) jövedelem- és tőkeadók;
- h) biztosítási díjakra kiszabott adók;
- i) kamatok, igazgatási pénzbüntetések és pénzbírságok, valamint az a)–h) pontban említett követelésekkel összefüggő költségek, kivételt képeznek a megkeresett hatóság székhelyénél szolgáló tagállam hatályban lévő jogszabályai szerint hozott büntetőjogi intézkedések.”

⁽¹⁾ HL C 269., 1998.8.28., 16. o. és
HL C 179., 1999.6.24., 6. o.

⁽²⁾ HL C 150., 1999.5.28., 621. o. és a 2001.5.16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 101., 1999.4.12., 26. o.

⁽⁴⁾ HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17, 23. o.

3. A 3. cikk a következő francia bekezdésekkel egészül ki:

- „– »behozatali vámok«: az áruk behozatalakor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak, illetve a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján megállapított behozatali terhek,
- »kiviteli vámok«: az áruk kivitelekor fizetendő vámok és az azokkal azonos hatású díjak, illetve a közös agrárpolitika vagy a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes termékekre alkalmazandó különleges rendelkezések alapján megállapított kiviteli terhek.
- »jövedelem- és tőkeadók«: a 77/799/EGK (*) irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében felsorolt, az említett irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben.
- a »biztosítási díjakra kiszabott adók« a következők:

Ausztriában:	i. Versicherungssteuer ii. Feuerschutzsteuer
Belgiumban:	i. Taxe annuelle sur les contrats d'assurance ii. Jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten
Németországban:	i. Versicherungssteuer ii. Feuerschutzsteuer
Dániában:	i. Afgift af lystfartøjsforsikringer ii. Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. iii. Stempelafgift af forsikringspremier
Spanyolországban:	Impuesto sobre la prima de seguros
Görögországban:	i. Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε.) ii. Τέλη Χαρτοσήμου
Franciaországban:	Taxe sur les conventions d'assurances
Finnországban:	i. Eräistä vakuutausmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier ii. Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
Olaszországban:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216
Írországban:	levy on insurance premiums
Luxemburgban:	i. Impôt sur les assurances ii. Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
Hollandiában:	Assurantiebelasting

Portugáliában:

Imposto de selo sobre os prémios de seguros

Svédországban:

nincs

az Egyesült Királyságban: insurance premium tax (IPT)

Az irányelvet olyan azonos vagy hasonló adókkal kapcsolatos követelésekre is alkalmazni kell, amelyek kiegészítik vagy helyettesítik a hatodik francia bekezdésben említett, biztosítási díjakra kiszabott adókat. Az ilyen adók hatálybalépéséről a tagállamok illetékes hatóságai értesítik egymást és a Bizottságot.

(*) A Tanács 1977. december 19-i 77/799/EGK irányelve a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról (HL L 336., 1977.12.27., 15. o.). A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.”

4. A 4. cikk (2) bekezdésében a „nevét és címét” szavak helyébe a következő lép:

„nevét és címét, valamint minden egyéb azonosítást szolgáló olyan lényeges adatot, amelyhez a megkereső hatóság rendes körülmények között hozzáférhet.”

5. Az 5. cikk (2) bekezdésében a „nevét és címét” szavak helyébe a következő lép:

„nevét és címét, valamint minden egyéb azonosítást szolgáló olyan lényeges adatot, amelyhez a megkereső hatóság rendes körülmények között hozzáférhet.”

6. A 7., 8., 9. és 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A megkereső hatóságnak a megkeresett hatósághoz intézett, a követelés behajtása iránti kérelemhez csatolni kell a megkereső hatóság székhelyénél szolgáló tagállamban kibocsátott, a behajtás végrehajtását engedélyező okmány hivatalos vagy hitelesített másolatát, és szükség esetén a behajtáshoz szükséges egyéb okmányok eredeti példányát vagy hitelesített másolatát.

(2) A megkereső hatóság csak a következő esetekben kérelmezheti a követelések behajtását:

a) a követelést és/vagy a behajtás végrehajtását engedélyező okmányt nem támadták meg a megkereső hatóság székhelyénél szolgáló tagállamban, kivéve azokat az eseteket, ahol a 12. cikk (2) bekezdésének második albekezdését alkalmazzák;

b) a hatóság a székhelyénél szolgáló tagállamban már végrehajtott behajtási eljárást az (1) bekezdésben említett okmányok alapján, valamint a meghozott intézkedések nem eredményezik a követelés teljes összegének kifizetését.

(3) A behajtás iránti kérelem a következőket tartalmazza:

a) név, cím, valamint minden olyan lényeges adat, amely az érintett személy és/vagy a vagyona felett rendelkező harmadik fél azonosításához szükséges;

- b) név, cím, valamint minden olyan lényeges adat, amely a megkereső hatóság azonosításához szükséges;
- c) utalás a megkereső hatóság székhelyéről szolgáló tagállamban kibocsátott, behajtás végrehajtását engedélyező okmányra;
- d) a követelés módja és összege, beleértve a főkövetelést, kamatot, valamint egyéb büntetéseket, bírságokat és költségeket a két hatóság székhelyéről szolgáló tagállamok valutájában kifejezve;
- e) a végrehajtási okmánynak a kérelmező és/vagy a megkeresett hatóság által a címzett részére történő kézbesítésének dátuma;
- f) a behajtás végrehajtása milyen dátumtól, illetve meddig lehetséges a megkereső hatóság székhelyéről szolgáló tagállamban hatályban lévő törvények szerint;

g) minden egyéb lényeges információ.

(4) A behajtásra szóló kérelem ezenkívül tartalmazza a megkereső hatóság által tett nyilatkozatot a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítésének igazolásáról.

(5) Amennyiben a behajtási kérelem okával kapcsolatban bármilyen lényeges információ birtokába jut a megkereső hatóság, azt továbbítja a megkeresett hatóságnak.

8. cikk

(1) A követelés behajtásának végrehajtását engedélyező okmányt közvetlenül a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam követelésének végrehajtását engedélyező okmányként kell elismerni, illetve automatikusan ilyen okmányként kell kezelni.

(2) Az első bekezdés ellenére, adott esetben, a követelés behajtásának végrehajtását engedélyező okmány – a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállamban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően – elfogadható és elismerhető, vagy egy olyan okmánnyal kiegészíthető, illetve helyettesíthető, amely lehetővé teszi a tagállam területén történő végrehajtást.

A tagállamok igyekeznek megvalósítani a követelés behajtására szóló kérelem megérkezésétől számított három hónapon belül az okmányok ilyenfajta elfogadását, elismerését, kiegészítését vagy helyettesítését, kivéve azokat az eseteket, amikor a harmadik albekezdés alkalmazandó. A végrehajtást engedélyező okmány szabályos megfogalmazása esetén ezen alakítások elintézése nem tagadható meg. A megkeresett hatóság értesíti a megkereső hatóságot a három hónapos határidő esetleges túllépésének okairól.

A 12. cikket kell alkalmazni, ha az alakítások bármelyike a követelés és/vagy a végrehajtást engedélyező okmány megátadását von maga után.

9. cikk

(1) A követelések behajtása a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam pénznemében történik. A megkeresett hatóság átutalja az általa behajtott követelés teljes összegét a megkereső hatóság részére.

(2) Amennyiben a székhelyről szolgáló tagállam hatályban lévő törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései lehetővé teszik, a megkeresett hatóság – a megkereső hatósággal folytatott konzultációt követően – engedélyezheti az adós halasztott vagy részletekben történő fizetését. A megkeresett hatóság a későbbi fizetéssel járó többletkamatot is átutalja a megkereső hatóság székhelyéről szolgáló tagállam részére.

A követelés behajtásának végrehajtását engedélyező okmány 8. cikknek megfelelő közvetlen elfogadásának, elismerésének, kiegészítésének vagy helyettesítésének időpontjától számítva a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam törvényei, rendeletei és közigazgatási rendelkezései értelmében késedelmi kamatot számítanak fel és át is utalják a megkereső hatóság székhelyéről szolgáló tagállam részére.

10. cikk

A 6. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a behajtott követelések nem szükségszerűen részesülnek abban a kedvezményes elbánásban, amit a hasonló követelések élveznek a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállamban.”

7. A 12. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) Az első mondat a következő szövegrésszel egészül ki: „hacsak a megkereső hatóság másként nem kéri a második albekezdésnek megfelelően;”

b) a következő albekezdéssel egészül ki:

„A (2) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül a megkereső hatóság a székhelyéről szolgáló tagállam hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási gyakorlatának megfelelően felszólíthatja a megkeresett hatóságot a megtámadott követelés behajtására, amennyiben a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam erre vonatkozó törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata ezt megengedi. A megkereső hatóság felelős a behajtott összegek visszatérítéséért, valamint a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam hatályban lévő jogszabályai szerinti esetleges kártérítésért is, amennyiben a per kimenete később kedvezően alakul az adós számára.”

8. A 14. cikk első bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„A megkeresett hatóság nem kötelezhető:

a) a 6-13. cikkben meghatározott segítségnyújtásra, amennyiben a követelés behajtása – az adós helyzete miatt – a hatóság székhelyéről szolgáló tagállamban komoly gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben hasonló hazai követelések esetében a megkeresett hatóság székhelyéről szolgáló tagállam hatályban lévő törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata engedélyeznek ilyen eljárási módot;

- b) a 4-13. cikkben meghatározott segítségnyújtásra, amennyiben a 4., 5. vagy 6. cikk szerinti eredeti kérelem öt évnél régebbi követelésekre vonatkozik, a megkereső hatóság székhelyeül szolgáló tagállam hatályban lévő törvényeinek, rendeleteinek vagy közigazgatási gyakorlatának megfelelően a behajtást engedélyező okmány kiállításának időpontjától számítva a megkeresés napjáig. A követelés vagy az okmány megtámadása esetén azonban a határidő attól az időponttól érvényes, amikor a megkereső állam megerősíti, hogy a követelés vagy a végrehajtást engedélyező okmány nem támadható meg többé.”
9. A 17. cikk „és lényeges dokumentációk” helyébe a következő szöveg lép: „a végrehajtást engedélyező okmány és egyéb lényeges dokumentációk”.

10. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

(1) A megkeresett hatóság a behajtással kapcsolatosan felmerülő összes költséget beszedi az érintett személytől; a hasonló követelésekre vonatkozó, a székhelyeül szolgáló tagállamban hatályban lévő törvényeknek és rendeleteknek megfelelően.

(2) A tagállamok lemondanak egymás közt az összes olyan költség megtérítéséről, amely az ezen irányelv értelmében egymásnak nyújtott kölcsönös segítségnyújtás miatt keletkezik.

(3) Amennyiben a behajtás különleges problémát okoz a nagyon magas költségek miatt vagy a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatosan, a megkereső és a megkeresett hatóságoknak lehetőségük nyílik az egyedi kártalanítási megállapodások alkalmazására.

(4) A megkereső hatóság székhelyeül szolgáló tagállam továbbra is felelősséggel tartozik a megkeresett hatóság székhelyeül szolgáló tagállamot illetően az összes olyan költségért és veszteségért, amely a követelés lényegét vagy a megkereső hatóság által kiállított okmány érvényességét tekintve nem megalapozott eljárások eredményeként merül fel.”

11. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy behajtási bizottság segíti (a továbbiakban: »a bizottság«), amely a tagállamok képviselőiből áll és a Bizottság képviselője az elnöke.

(2) E bekezdésre történő hivatkozás esetében az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.”

12. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A 4. cikk (2) és (4) bekezdésének, az 5. cikk (2) és (3) bekezdésének és a 7., 8., 9., 11., 14. és 25. cikknek, a 12. cikk (1) és (2) bekezdésének és a 18. cikk (3) bekezdésének végrehajtására és a mindkét hatóság által igénybe vehető kommunikációs eszközökre vonatkozó részletes szabályokat, a behajtott összegek átszámításának és átutalásának szabályait, valamint a követelés legkisebb, a segítségnyújtás iránti kérelmet megalapozó összegét a 20. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

13. A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok minden évben értesítik a Bizottságot az adott évben elküldött és fogadott, információkéréssel, értesítéssel és behajtással kapcsolatos megkeresések számáról, a szóban forgó követelések összegéről és a behajtott összegekről. A Bizottság két évente jelentésben számol be az Európai Parlamentnek, illetve a Tanácsnak az intézkedések alkalmazásáról és az elért eredményekről.”

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2002. június 30-án megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, valamint a Bizottság számára megküldenek egy táblázatot ennek az irányelvnek a rendelkezései és általuk kibocsátott nemzeti rendelkezések közötti megfelelésről.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösség Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Göteborgban, 2001. június 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

B. RINGHOLM